

❧ Contents ❧

The Emperor's New Clothes	6
The Steadfast Tin Soldier	14
Thumbelina	22
The Wild Swans	40

☞ Turinys ☞

Nauji karaliaus drabužiai	7
Drąsusis alavinis kareivėlis	15
Coliukė	23
Laukinės gulbės	41

∞ THE EMPEROR'S NEW CLOTHES ∞

Many years ago there lived an emperor who **spent all** his **money on** clothes. He cared nothing for his soldiers, or for the theatre or horse riding; he was interested only in showing off his clothes, and he had a different suit for every hour of the day.

He lived in a great city, where strangers were always visiting. One day two rogues arrived, telling everyone they were weavers who could produce the finest cloth ever imagined. Not only was it beautiful, they said, but the clothes made from it also had the special quality of being invisible to anyone who was unfit for his job or very stupid.

“If I had such a suit,” thought the emperor, “I would see which of my men were unfit for their jobs.” So he gave a large sum of money to the rogues, for them to start work.

They **set up** two looms, but put nothing on them. They demanded the finest silk and gold thread, but kept it for themselves, while they pretended to work till late at night.

“I should like to see how far they’ve got with my suit,” thought the emperor. But then he remembered that it was invisible to anyone unfit for his job. Of course, he knew he had nothing to fear himself, but still he decided to send his old minister instead. All in the town knew about the cloth’s special quality, and wanted to see how stupid their neighbours were.

1. **spend (spent, spent) all money on sth:** išleisti visus pinigus kam nors

❧ NAUJI KARALIAUS DRABUŽIAI ❧

Seniai seniai gyveno karalius, kuris visus pinigus išleisdavo drabužiams. Jis nesirūpino kareiviais, nevaikščiojo į teatrą ir nejudinėjo; jis tik mėgo pasipuikuoti savo drabužiais, o šie buvo skirtingi kiekvienai dienos valandai.

Jis gyveno dideliame mieste, kuriame netrūko atvykėlių. Vieną dieną čia pasirodė du sukčiai ir visiems apsiskelbė esą audėjai, galintys išausti ploniausią kada nors matytą audeklą. Šis ne tik gražus, sakė jie, bet iš jo pasiūti drabužiai turi ypatingą savybę – jie nematomi tiems, kas nevertas savo pareigų ar yra labai kvailas.

„Jeigu turėčiau tokius apdarus, – galvojo karalius, – matyčiau, kurie iš mano pavaldinių negali eiti savo pareigų.“ Ir davė sukčiams didžiulę sumą pinigų, kad šie pradėtų darbą.

Šie pasistatė dvejas audimo stakles, bet nieko su jomis nedarė. Tada pareikalavo ploniausių šilkinųjų ir auksinių siūlų, tačiau pasiliko juos sau, o patys apsimetė dirbantys iki vėlumos.

„Norėčiau pasižiūrėti, kaip jiems sekasi siūti man drabužius“, – pagalvojo karalius. Bet prisiminė, kad šie nematomi žmonėms, nevertiems savo pareigų. Žinoma, jis žinojo, kad jam nėra ko baimintis, tačiau vis tiek nusprendė pasiūsti savo senąjį ministrą. Visi mieste girdėjo apie ypatingą audinio savybę ir norėjo pamatyti, kokie kvaili jų kaimynai.

2. **set (set, set) up**: įrengti, pastatyti

≈ THE EMPEROR'S NEW CLOTHES ≈

So the good old minister went into the room where the rogues sat at the empty looms. “**God help me!**” he thought, “I can’t see a thing”. The rogues asked him how he liked the wonderful patterns and colours, while the poor minister stood and stared at nothing. “Am I really so stupid?” he wondered. “Perhaps I’m unfit for my job. I can’t tell the emperor that I couldn’t see the cloth.”

“Don’t you like it?” asked one of the rogues.

“Oh, it’s magnificent,” replied the old minister. “I shall tell the emperor that I like it very much.”

“Thank you,” said the weavers, and described the colours and pattern to him in detail. The old minister listened carefully, so he could repeat to the emperor what they’d said; and so he did.

The rogues demanded more money, silk and gold, and of course, they kept it all for themselves.

Soon afterwards the emperor sent another honest courtier to inspect their work, and like the minister, he could see nothing, for there was nothing there.

“Isn’t it beautiful?” asked the rogues.

“Stupid I am not,” thought the man. “So I must be unfit for my job. Nobody must know,” and so he praised the invisible cloth, and told the emperor that it was the finest thing he’d ever seen.

Now the whole town was talking about the cloth. The emperor wished to see it himself while it was still on the loom, so he visited the two rogues, together with some of his courtiers. Again, the rogues pretended to be hard at work.

“Isn’t it superb?” said the two courtiers who had been there before. And they pointed to the empty looms, for they thought the others could see the cloth.

1. **God help me!**: Padék man, Viešpatiel!

Taigi gerasis senukas ministras užsuko į kambarį, kur sukčiai sėdėjo prie tuščių staklių. „Padėk man, Viešpatie, – pagalvojo jis, – juk aš nieko nematau!“ Nenaudėliai paklausė, kaip jam patinka tie nuostabūs raštai ir spalvos, o vargšas ministras stovėjo ir stebėjosi į tuščias stakles. „Negi išties esu toks kvailas? – stebėjosi jis. – Galbūt netinkamas eiti savo pareigas. Nepasakosiu karaliui, kad nemačiau audinio.“

– Argi jums nepatinka audinys? – paklausė vienas iš sukčių.

– O, jis nuostabus, – atsiliepė senasis ministras. – Pasakysiu karaliui, kad jis man labai patiko.

– Ačiū, – padėkojo audėjai ir smulkiai nupasakojo jo spalvas bei raštą. Senasis ministras atidžiai klausė, kad galėtų viską pakartoti karaliui; tą jis vėliau ir padarė.

Sukčiai pareikalavo dar daugiau pinigų, šilko bei aukso siūlų ir taip pat viską pasiliko sau.

Netrukus karalius pasiuntė kitą garbingą dvariškį patikrinti jų darbo, šis, kaip ir ministras, irgi nieko neišvydo, nes nieko ten ir nebuvo.

– Ar ne gražu? – klausė sukčiai.

– Nesu kvailas, – pagalvojo žmogus. – Vadinasi, netinkamas eiti savo pareigas. Niekas neturi to sužinoti.

Ir jis pagyrė nematomą audinį, vėliau papasakojo karaliui, kad tokio puikaus audinio jam dar neteko regėti.

Dabar jau visas miestas kalbėjo apie audinį. Karalius užsigėidė pats pamatyti jį dar ant staklių, taigi aplankė sukčius kartu su keliais dvariškiais. Ir vėl šie apsimetė sunkiai dirbantys.

– Argi ne nuostabus? – tarė tiedu, čia jau lankęsi, dvariškiai. Ir rodė į tuščias stakles, manydami, kad kiti mato audinį.